

EINA VONIN

I.

LJÓT eru slysin, bæði utanlands og innan. Og ekki batir, þegar vitað er, að ef ekki er að gert mun framhald verða slíkra tíðinda, uns því hámarki er náð, sem 3. heimsstyrjöldin mundi verða. Hafa ýmsir sagt það sem satt er, að slík styrjöld megi ekki yfir mannkynið koma; svo voðaleg mundi hún reynast. En þó er að verða greinilegra, með hverjum deginum, að heita má, til hvers dregur í þeim efnum. — Hitt er þó einnig víst, að breytt og bætt lífsskoðun mundi geta orðið til að afstýra styrjöldum, og bjarga framtíð mannkynsins. Og stóreftirtektarvert er það, að vísir til slíkrar nýrrar þekkingar, sem ekki verður án verið, ef sú breyting á að geta tekist, er þegar fram kominn í bók eftir breska heimspekinginn major Ripley Webb. Er það mín eina von, að þar geti orðið framhald; en á því er ekki vafi, að orðum þessa stórgáfaða manns mun verða mikill gaumur gefinn.

II.

Íslendingar sem koma til Lundúna settu að gefa því gætur, hvort nokkur bók hefir komið út eftir Ripley Webb, sem yngri sje en bók hans „A Meaning to Life“. Mundi á slíkri bók fljótt mega sjá hvort höfundurinn er á framfaraleið. En þar er nokkur tvísýna á, því að þungt er fyrir. Greiða mundi það fyrir höfundinum, ef nokkuð mörgum Íslendingum — t.d. flestum þeim sem þessar línur lesa — væri það áhugamál, að framför gæti orðið. Einnig mundi það miða þessu mikla máli til liðsinnis, ef einhver Íslendingur í útlöndum gerði eitthvað til að vekja athygli á því sem jeg hefi verið að skrifa um, hinar ²stefnur verðandinnar, og hvernig breyta mætti frá helstefnu til lífstefnu. En í allra ólíklegasta lagi virðist mjer nú raunar það, að nokkur Íslendingur

muni gerast til slíks. Ripley Webb er þess vegna eina vonin. Og ekki getur sú von óskynsamleg talist, þegar munað er eftir Adam Rutherford. En þó eru erfiðleikarnir miklir. Hugmyndin um nauðsyn sambands við fullkomnari mannkyn, á öðrum jarðstjörnum alheimsins, er ekki orðin neitt aðalatriði fyrir Ripley Webb, þegar hann skrifar bók sína um tilgang lífsins. En hinsvegar er hin sífellt hækkanði slysatara ^{alga} alveg vafalaus vottur um það hversu fast er hjer á jörðu sótt í áttina til glötunar. Hin nauðsynlega hugarfarsbreyting má því ekki lengi dragast, ef því á að geta orðið afstýrt, að farið sje fram af glötunar barmi.

En verði þagnar þær hugsanir, sem nauðsynlegar eru til þess að tekist geti hið mjög svo nauðsynlega samband, þá mun verða nokkuð líkt og þegar snöggglægir manndrápsveður. Slysum mun undireins stórfækka, og sná mun verða við talshættinum forna, sem er svo mjög sannmæli á helstefnujörð: „Margt gengur ver en varir“. Ált sem til góðs horfir, mun ganga meir að óskum en með nokkrum líkindum hefði þótt, á jörð þar sem sól hins sanna vors er farin að skína, af því að tekist hefir að breyta um frá helstefnu til lífstefnu.

1. ágúst.

Helgi Pjeturss.

LEIÐRJETTING

Í Lesbókargrein 3. 8. hafði misritast „í Uppsölum“ f. „í Lundi“, því að það var í þeim háskólabænum sem heimspekingaþingið var haldið.

Í grein um Gissur jarl, Lsb. 13.7., hafði misprentast „hrymjandi“ f. „rymjandi“.

Þar sem getið var um skopteikningar og skopvísur í sambandi við heimspekingaþingið, er þess að geta að skop þetta er að vísu viðurkenning á því, að þing spekinganna hafi þótt tíðindum sæta, þó að nokkuð sje sú viðurkenning illkvitnisleg.

H. P.